

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/41/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200404
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2016200404.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Poľnohospodárske družstvo Dechtice, so sídlom 919 53 Dechtice, zast.: JUDr. Marián Bošanský, advokát, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Hlavný banský úrad, so sídlom Kammerhofská 25, 969 50 Banská Štiavnica, za účasti: 1. JIVA-TRADE s.r.o., so sídlom Topoľová 2810, 926 01 Sereď, IČO: 36 257 681, zast.: HALADA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661, 2. Obec Dechtice, starosta obce, so sídlom Dechtice 488, 919 53 Dechtice, 3. Pozemkové spoločenstvo - lesný a pasienkový urbár Dechtice, so sídlom Dechtice 225, 919 53 Dechtice, 4. C. R., bytom S. XXX, XXX XX S., 5. I. R., bytom S. XXX, XXX XX S., X. I. C., bytom S. XXX, XXX XX S., X. N. N., bytom S. XXX, XXX XX S., 8. V. Ď., bytom U. XXX, XXX XX U., 9. N. G., bytom S. XXX, XXX XX S., 10. M. Y., bytom S. XX, XXX XX S., 11. N. Y., bytom S. XXX, XXX XX S., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 219-729/2016 zo dňa 11. apríla 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/64/2016-209 zo dňa 12. júla 2017 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 20S/64/2016-327 zo dňa 25. apríla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 219-729/2016 zo dňa 11. apríla 2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného banského úradu (ďalej aj ako „prvostupňový orgán alebo obvodný banský úrad“) č. 28-137/2016 zo dňa 12. januára 2016, ktorým podľa § 10 ods. 6 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o banskej činnosti“) povolil banskú činnosť - likvidáciu časti lomu v dobývacom priestore Dechtice organizácii JIVA - TRADE, s.r.o. podľa

Plánu likvidácie lomu v juhovýchodnej wydobytej časti dobývacieho priestoru DECHTICE na častiach pozemkov parc. Y.-X. XXXX/X, XXXX/X Z. XXXX/X v katastrálnom území S..

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd poukázal na to, že prvostupňový orgán povolil organizácii JIVA - TRADE s.r.o. vykonávanie banskej činnosti, konkrétne likvidáciu časti lomu v dobývacom priestore Dechtice, určenom rozhodnutím Československého kameňopriemyslu, Generálne riaditeľstvo Praha zn. 0406/67 zo dňa 17. decembra 1968 v znení rozhodnutia Ministerstva stavebníctva SSR č. 2263/IO-BE/Bá zo dňa 30. júla 1980, na časti pozemkov s parc. Č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X o celkovej ploche 21.516,751 m² v k. ú. S., a to na základe žiadosti organizácie. Žiadateľ so žiadosťou o povolenie likvidácie časti lomu predložil aj „Plán likvidácie lomu v juhovýchodnej wydobytej časti dobývacieho priestoru DECHTICE“ (na častiach pozemkov parc. Y.-X. XXXX/X, XXXX/X Z. XXXX/X v kat. území S.). Časová platnosť povolenia bola určená do 31. decembra 2042. Organizácia JIVA - TRADE s.r.o. je držiteľom banského oprávnenia vydaného rozhodnutím Obvodného banského úradu v Bratislave na výkon banskej činnosti v dobývacom priestore Dechtice. Nakoľko sa tento dobývací priestor nachádza v ochrannom pásme II. stupňa vodárenských zdrojov Dechtice a Dobrá voda, je možné do vytŕaženého dobývacieho priestoru ukladať len inertný odpad, nakoľko inertný odpad nepodlieha žiadnym významným fyzikálnym, chemickým alebo biologickým zmenám. Inertný odpad sa nerozpustí, nezhorí, ani nebude inak fyzikálne alebo chemicky reagovať, biologicky sa nerozloží, ani nepriamo neovplyvní látky, s ktorými prichádza do styku, takým spôsobom, ktorý by mohol viesť k znečisťovaniu životného prostredia alebo poškodzovaniu zdravia ľudí.

3. Žalobca opakovane poukazoval na to, že napadnutým rozhodnutím, ako aj prvostupňovým rozhodnutím a postupom, ktorý im predchádzal bol ukrátený na svojich právach. Uviedol, že obe rozhodnutia sú nezákonné, nakoľko boli vydané v rozpore so Záväzným stanoviskom Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 19. mája 2015 a ich vydaniu nepredchádzalo posúdenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, ktoré sa podľa Záväzného stanoviska malo vykonať. Žalobca ďalej poukazoval na to, že v zmysle banského zákona je organizácia povinná, resp. oprávnená vykonať likvidáciu len po ukončení alebo trvalom zastavení ťažby v lome, a to iba ak nie je možné jeho akékoľvek iné využitie a len ak nie sú ohrozené záujmy chránené osobitným predpisom a len ak sa organizácia nedohodne s vlastníkom inak. Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok na povolenie likvidácie lomu, žalobca uviedol, že žalovaný nemohol vydať preskúmané rozhodnutie, nakoľko nemal súhlas vlastníkov pozemkov a tento súhlas nie je možné nahradiť nájomnou zmluvou medzi vlastními pozemkov ako prenajímateľmi a organizáciou JIVA - TRADE s.r.o. ako nájomcom. Žalobca bol toho názoru, že žalovaný využitie nájomnej zmluvy uplatňuje bez toho, aby sa v jej predmete uvádzala možnosť ukladania odpadu na pozemky. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko činnosť uvedená v doplnenej žiadosti nie je likvidáciou lomu, ale činnosťou, ktorá nesúvisí s banskou činnosťou a to zriadením inžinierskej stavby - skládky odpadu v chránenom ložiskovom území.

4. Krajský súd sa zaoberal žalobnými dôvodmi žalobcu a uviedol, že banská činnosť - likvidácia (časti) lomu nie je uvedená v prílohe č. 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (ďalej ako „zákon o EIA“) a preto sa nevyžaduje na jej povolenie posudzovanie podľa tohto zákona. V konaní o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu preto nie je potrebné predkladať stanovisko, resp. rozhodnutie podľa zákona o EIA. Uviedol, že ak sa likvidácia (časti) lomu má uskutočňovať spôsobom povrchovej úpravy terénu s využitím odpadu, vyžaduje sa okrem rozhodnutia o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu aj vydanie súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch príslušným orgánom odpadového hospodárstva vo forme rozhodnutia v správnom konaní a až toto konanie vyžaduje predloženie záverečného stanoviska z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie. V tomto prípade prvostupňový správny orgán nepovolil organizácii JIVA - TRADE s.r.o. ukladanie inertného odpadu vo wydobytej časti, resp. nevydal súhlas na prevádzkovanie skládky odpadu, na čo ani nemá oprávnenie, ale povolil organizácii banskú činnosť - likvidáciu časti lomu vo wydobytej časti dobývacieho priestoru.

5. Z hľadiska posudzovania toho, či je banský úrad oprávnený rozhodovať o likvidácii časti lomu, alebo

len likvidácii lomu ako celku až po úplnom ukončení alebo trvalom zastavení prevádzky v lome, pričom spôsob likvidácie by mal určiť vlastník pozemkov mal krajský súd za to, že likvidácia aj časti lomu je banská činnosť, ktorú povoľuje banský úrad v zmysle § 10 ods. 6 zákona o banskej činnosti. Spôsob likvidácie lomu určuje plán likvidácie, nie vlastníci pozemkov, na ktorých sa lom nachádza, pričom náležitosti plánu likvidácie určuje Vyhláška Slovenského banského úradu č. 89/1988 Zb. o racionálnom využívaní výhradných ložísk, o povoľovaní a ohlasovaní banskej činnosti a ohlasovaní činnosti vykonávanej banským spôsobom. Vlastníkom pozemkov žiaden právny predpis nepriznáva právo určovať spôsob likvidácie lomu, resp. jeho časti. K likvidácii lomu len v jeho časti krajský súd uviedol, že obvodný banský úrad je zo zákona oprávnený povoliť likvidáciu celého lomu a teda na základe logického výkladu je oprávnený povoliť likvidáciu aj len v jeho časti. Ide o bežnú banskú prax, kedy organizácia vykonávajúca banskú činnosť v lome postupne likviduje vydobyté časti lomu, v ktorých už neprebieha dobývací činnosť.

6. Krajský súd poznamenal, že pokiaľ ide o námietky (nesúhlas) vlastníkov pozemkov, banský úrad sa s nimi logicky a správne vysporiadal, nakoľko námietky nesmerovali proti likvidácii lomu, ale proti skládkovému odpadu, čo ale nebolo predmetom konania a rozhodnutia prvostupňového orgánu.

7. Vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom nevyriešeného stretu záujmov medzi vlastními pozemkov a organizáciou krajský súd uviedol, že banský úrad vyhodnotil tento stret ako vyriešený, a to uzatvorením nájomnej zmluvy zo dňa 20. novembra 2012, podľa ktorej vlastníci pozemkov v dobývacom priestore vyjadrili súhlas s vykonávaním banskej činnosti, vrátane likvidácie lomu. Ani v konaní pred prvostupňovým orgánom a ani v konaní pred žalovaným nebolo preukázané, že nájomná zmluva je neplatná alebo že zanikla.

8. K žalobcom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalovaným krajský súd uviedol, že likvidácia lomu povrchovou úpravou terénu s využitím odpadu je banskou činnosťou, pričom z hľadiska nakladania s odpadmi ide o zhodnocovanie odpadu a teda nejde o zneškodňovanie odpadu ani o skládkovanie odpadu. Pokiaľ sa likvidácia vykonáva spôsobom povrchovej úpravy terénu s využitím odpadu, vzťahujú sa na túto činnosť predpisy odpadového hospodárstva. V zmysle § 99 ods. 1 písm. e) zákona o odpadoch sa orgány štátnej správy odpadového hospodárstva vyjadrujú k plánu likvidácie lomov predkladaných v konaní o povolení banskej činnosti, ak sa pri likvidácii lomov plánuje použitie odpadu, pričom takéto vyjadrenie v konaní bolo doložené.

9. Krajský súd zdôraznil, že je potrebné odčleniť správne konanie týkajúce sa povolenia banskej činnosti - likvidácie časti lomu v dobývacom priestore Dechtice a konanie vo veci nelegálneho umiestnenia odpadu v tomto dobývacom priestore. Mal za preukázané, že napadnuté rozhodnutie neoprávňuje organizáciu JIVA - TRADE s.r.o. na skládkovanie odpadu, nakoľko to ani nie je predmetom konania. Tým, že zo strany organizácie JIVA - TRADE s.r.o. sa vykonávajú práce na prípravu a úpravu terénu na vymedzenej ploche pre následné zakladanie tohto vydobytého priestoru inertným odpadom neznamena, že by bol tejto organizácii daný súhlas na prevádzku skládky inertného odpadu. Orgány banskej správy takéto oprávnenie nemajú a ani zo zákona o banskej činnosti im takéto oprávnenie nevyplýva. Žalovaný a ani prvostupňový orgán sa teda skúmaním nelegálneho umiestnenia odpadu v dobývacom priestore Dechtice ani nezaoberali.

10. K námietke žalobcu, že pred vydaním rozhodnutia nebola pri dopĺňujúcom pojednávaní uskutočnená miestna obhliadka, čoho dôsledkom bolo nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, krajský súd uviedol, že zákon nevyžaduje aby bolo každé ústne pojednávanie spojené s miestnou obhliadkou, nakoľko v súlade s banským zákonom je banský úrad povinný uskutočniť len jedno obligatórne ústne pojednávanie a jednu obligatórnu miestnu obhliadku, pričom ďalšie by vykonával nad rámec svojich zákonných povinností.

11. Krajský súd na záver konštatoval, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia boli zo strany žalovaného vyžiadané všetky relevantné vyjadrenia dotknutých orgánov a tieto vyjadrenia boli zo strany predmetných orgánov do konania aj riadne doložené. Žalovaný listom zo dňa 17. marca 2016 žalobcovi

oznámil, že pred vydaním rozhodnutia má možnosť oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, a to v úradných hodinách v sídle žalovaného. Žalovaný zároveň oznámil žalobcovi, že pred vydaním rozhodnutia má možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Za týmto čelom žalovaný stanovil žalobcovi lehotu 7 pracovných dní od doručenia predmetného listu. Žalobca sa dňa 29. marca 2016 dostavil do sídla žalovaného, nahliadol do spisového materiálu, čím sa oboznámil s podkladmi rozhodnutia a spôsobom ich zistenia, avšak k týmto sa nevyjadril a ani nepožiadaval o ich doplnenie v stanovenej lehote. Postup žalovaného pri vydaní rozhodnutia preto nebol v rozpore so správnym poriadkom.

12. Na základe vyššie uvedeného krajský súd žalobu podľa § 190 SSP zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. Účastníkovi v 1. rade právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania voči žalobcovi priznal. Účastníkom v 2. až 11. rade právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne neuplatnili.

13. Žalobca podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal zmeny rozsudku krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. 219-729/2016 zo dňa 11. apríla 2016, ako aj prvostupňové rozhodnutie Obvodného banského úradu v Bratislave č. 29-137/2016 zo dňa 12. januára 2016 sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie.

14. Uvedol, že rozsudok krajského súdu považuje v celom rozsahu za nezákonný, arbitrárny a zmätočný, nakoľko sa krajský súd vôbec nezaoberal námietskou, že žalovaný v preskúvanom druhostupňovom správnom rozhodnutí sa ani po vecnej, ani po právnej a ani po skutkovej stránke nezaoberal obsahom ani prílohami Vyjadrenia zo dňa 11. apríla 2016 v konaní o odvolaní. Žalovaný a aj krajský súd tým podľa jeho názoru porušili právo žalobcu na súdnu (a inú právnu) ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a zároveň aj právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

15. Podľa názoru žalobcu krajský súd nekonal zákonne a ústavne konformne podľa § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 25 SSP a s § 5 ods. 2 a 3 SSP, nakoľko na kľúčovú právnu námietku žalobcu ako účastníka správneho konania nijakým spôsobom vecne ani právne nereagoval, čím krajský súd porušil jeho základné právo na riadne, náležité a presvedčivé odôvodnenie súdno-správneho rozhodnutia a zaťažil toto rozhodnutie vadou podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Tým, že krajský súd nijako nereagoval na žalobcom tvrdenú skutočnosť, že nové dôkazy boli žalobcom predložené ešte počas druhostupňového správneho konania, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Namietal, že žalovaný v rozhodnutí o odvolaní a ani krajský súd v napadnutom rozsudku nezohľadnil vecné a právne závery vyplývajúce zo Závazného stanoviska Ministerstva životného prostredia zo dňa 19. mája 2015 v nadväznosti na vysvetľovacie e-maily Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky zo dňa 25. januára 2016 a zo dňa 26. januára 2016 ako prílohy Vyjadrenia v konaní o odvolaní zo dňa 11. apríla 2016.

17. Žalobca ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k otázke, či likvidácia časti lomu, ktorá bola povolená rozhodnutiami správnych orgánov, podlieha posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA. Podľa jeho názoru malo vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzať konanie o posúdení vplyvov na životné prostredie, pričom jeho názor je podporený záväzným stanoviskom ministerstva životného prostredia.

18. Na záver uviedol, že žalovaný a následne ani krajský súd sa vecne ani právne nezaoberali platnosťou odstúpenia od nájomnej zmluvy z 20. novembra 2012 a tým konali arbitrárne, zmätočne a nezákonne, pričom upriamil pozornosť na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 241/07, podľa ktorého „Ak najvyšší súd dospel k záveru o neplatnosti predmetných úkonov, bolo jeho povinnosťou dať v odôvodnení rozsudku jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na otázku, prečo sú tieto zmluvy neplatné. Odpoveď súdu musí byť zrejmalá, jasná a zrozumiteľná nielen súdu, ale i účastníkovi konania, keďže súd

rozhoduje o jeho právnej veci. Konštatovanie absolútnej neplatnosti zmluvy, či iného právneho úkonu musí byť spojené s odkazom na konkrétnu právnu normu, ktorá uvedený nedostatok právneho úkonu sankcionuje neplatnosťou“. Žalovaný v rozhodnutí ako aj krajský súd mali podľa jeho názoru posudzovať platnosť súkromnoprávneho aktu (platnosť nájomnej zmluvy ako aj platnosť odstúpenia od nájomnej zmluvy) výlučne formálno-právne.

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu súhlasil s napadnutým rozsudkom krajského súdu a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

20. Ďalší účastník v 1. rade vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd zamietol ako nedôvodne podanú. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že sa krajský súd nevysporiadal s námietkou, v zmysle ktorej sa mal žalovaný zaoberať obsahom a prílohami vyjadrenia zo dňa 11. apríla 2016 uviedol, že krajský súd sa tejto otázke v odôvodnení venoval, pričom konštatoval, že žalobca doručil svoje vyjadrenie po uplynutí na to stanovenej lehoty (v deň vydania napadnutého rozhodnutia), na základe čoho sa ním žalovaný nemohol zaoberať. Žalobcov tvrdenie, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci považuje za nesprávne. Žalobca svoje tvrdenie opiera o záväzné stanovisko ministerstva životného prostredia, ktoré je ale vo vzťahu k zákonu č. 79/2015 Z. z. o odpadoch (účinného od 1.1.2016) neaktuálne. Aj touto otázkou sa podľa jeho názoru krajský súd vyčerpávajúco zaoberal. K námietke žalobcu o nezohľadnení odstúpenia od nájomnej zmluvy uviedol, že to nie je otázkou posúdenia právneho stavu veci, ale otázkou správneho zistenia skutkového stavu, čo už nie je dôvodom na podanie kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 SSP.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

22. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (ďalej aj ako „sťažovateľ“) proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v úvode tohto rozsudku opísaných rozhodnutí správnych orgánov vo veci povolenia banskej činnosti-likvidácii časti lomu v dobývacom priestore Dechtice organizácii JIVA - TRADE s.r.o. podľa Plánu likvidácie lomu juhovýchodnej wydobytej časti dobývacieho priestoru Dechtice na častiach pozemkov parc. Y-X. XXXX/X, XXXX/X Z. XXXX/X v katastrálnom území S..

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe, účelom tohto zákona je ustanoviť podmienky vykonávania banskej činnosti a činnosti vykonávanej bankým spôsobom najmä z hľadiska racionálneho využívania ložísk nerastov, bezpečnosti práce a prevádzky, ochrany pracovného prostredia, ako aj podmienky používania výbušnín a upraviť organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej banskej správy.

24. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe, bankou činnosťou sa podľa tohto zákona rozumie zriaďovanie, zabezpečenie a likvidácia bankých diel a lomov.

25. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe, zabezpečenie bankých diel a lomov a likvidáciu hlavných bankých diel a lomov povoľuje obvodný banký úrad. So žiadosťou o povolenie predkladá organizácia plán ich zabezpečenia alebo likvidácie.

26. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe, účastníkmi konania o povolenie banskej činnosti sú žiadateľ, fyzické a právnické osoby, ktorých práva a

právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť povolením dotknuté, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, a obec, v územnom obvode ktorej sa má banská činnosť vykonávať.

27. Podľa § 18b ods. 1 písm. b) zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnách a o štátnej banskej správe, obvodný banský úrad v konaní o povolenie banskej činnosti podľa § 17 preskúma najmä vyriešenie stretov záujmov.

28. Podľa § 31 ods. 4 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (ďalej ako „banský zákon“), po ukončení alebo trvalom zastavení prevádzky v hlavných banských dielach a lomoch, ak nie je možné ich akékoľvek iné využitie podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo nemôže dôjsť k ohrozeniu alebo poškodeniu záujmov chránených osobitným predpisom je organizácia povinná vykonať ich likvidáciu podľa § 32 a uskutočniť rekultiváciu poľnohospodárskej pôdy a lesných pozemkov dotknutých banskou činnosťou podľa osobitného predpisu, ak sa organizácia a vlastníci nehnuteľnosti, na ktorej je hlavné banské dielo alebo lom postavený, nedohodnú inak.

29. Podľa § 6 ods. 1 až ods. 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 520/1991 Zb. o podmienkach využívania ložísk nevyhradených nerastov, žiadosť o povolenie zabezpečenia alebo likvidácie lomu predkladá organizácia obvodnému banskému úradu vo dvoch vyhotoveniach (1). Organizácia priloží k žiadosti plán zabezpečenia alebo likvidácie lomu podľa prílohy č. 2, doklady o vyriešení stretov záujmov, ak sú zabezpečením alebo likvidáciou lomu ohrozené objekty a záujmy chránené podľa osobitných predpisov (2). Na konanie o povolenie zabezpečenia alebo likvidácie lomu sa vzťahujú primerane ustanovenia § 2 ods. 2, 4, 5 a 6 a § 3 a 4 (3).

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje

a) postup odborného a verejného posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie (ďalej len "posudzovanie vplyvov")

1. strategických dokumentov počas ich prípravy a pred ich schválením,

2. navrhovaných činností pred rozhodnutím o ich umiestnení alebo pred ich povolením podľa osobitných predpisov.

b) pôsobnosť orgánov štátnej správy a pôsobnosť obcí pri posudzovaní vplyvov,

c) práva a povinnosti účastníkov procesu posudzovania pri posudzovaní vplyvov.

31. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, predmetom posudzovania vplyvov sú navrhované činnosti uvedené v prílohe č. 8.

32. Podľa prílohy č. 8 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, „Zoznam navrhovaných činností podliehajúcich posudzovaniu ich vplyvu na životné prostredie“ bod 1 (ťažobný priemysel), položka 11, časť B, Lomy a povrchová ťažba a úprava kameňa, ťažba štrkopiesku a piesku, pre zisťovacie konanie od 100 000 t/rok do 200 000 t/rok alebo od 5 ha do 10 ha záberu plochy.

33. Podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 30.6.2016) orgány štátnej správy odpadového hospodárstva udeľujú súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu.

34. Podľa § 20 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch (v znení účinnom do 30.6.2016), pri povrchovej úprave terénu, ktorou je likvidácia, sanácia alebo rekultivácia banských diel a lomov, sa môže použiť výlučne inertný odpad, ktorý je vhodným spôsobom upravený na tento účel a spôsob jeho využitia musí zabezpečiť stabilitu takto uloženého inertného odpadu najmä s ohľadom na zabránenie zosuvov.

35. Podľa § 39 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 371/2015 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o odpadoch (v znení účinnom do 30.6.2016), prílohou žiadosti podľa odseku 1, ak ide o povrchovú úpravu terénu, ktorou je likvidácia, sanácia alebo rekultivácia banského diela a lomu, je

a) záverečné stanovisko z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo rozhodnutie zo zisťovacieho konania k zámeru alebo k oznámeniu o zmene, ak sa na túto činnosť vyžaduje,

b) výpis zo živnostenského registra alebo z obchodného registra nie starší ako 30 dní, z ktorého vyplýva oprávnenie na podnikanie pre činnosť a kategóriu odpadov, pre ktorú sa žiada o udelenie súhlasu.

36. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

37. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

38. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v intenciách podanej kasačnej sťažnosti a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutia vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán povolil banskú činnosť - likvidáciu časti lomu, je v súlade so zákonom. Kasačný súd tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, zhodne s názorom krajského súdu nezhliadol ich nezákonnosť.

39. V prvom rade sa kasačný súd zaoberal námietkou sťažovateľa, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza podľa jeho názoru z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď sa krajský súd nestotožnil s jeho názorom v otázke, či vydaníu rozhodnutí banských orgánov malo predchádzať posudzovanie vplyvov podľa zákona o EIA.

40. V preskúmanom prípade bolo žalovaným potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola povolená banská činnosť - likvidácia lomu v dobývacom priestore Dechtice organizácii JIVA - TRADE s.r.o. Kasačný súd zdôrazňuje, že v danom prípade sa jedná o povolenie likvidácie časti lomu - prípravu a úpravu terénu na vymedzenej ploche pre následné zakladanie tohto vydobytého priestoru inertným odpadom, pričom týmto rozhodnutím sa nevydáva súhlas na prevádzku skládky inertného odpadu. Úpravou terénu sa vytvorí pôdny profil zodpovedajúci hrúbke a charakteru pôvodného stavu fyzikálnych vlastností pôd. Na tento účel sa použijú inertné odpady podľa vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje katalóg odpadov. Úprava terénu použitím inertného odpadu je činnosť zhodnocovania odpadu, pri ktorej sa vhodný odpad, ktorý nie je nebezpečný, používa na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Navrhovateľ v povoľovacom konaní podľa zákona o odpadoch musí preukázať oprávnenie vykonávať banskú činnosť, ktorou je likvidácia časti lomu podľa § 2 písm. c) zákona o banskej činnosti. Súhlas podľa zákona o odpadoch na využívanie odpadov na úpravu terénu nenahrádza rozhodnutie obvodného banského úradu v zmysle zákona o banskej činnosti. Účel danej činnosti, ako aj vhodnosť a množstvo odpadov nevyhnutných na jeho dosiahnutie, orgán štátnej správy odpadového hospodárstva overí na základe predloženej dokumentácie. Miesto použitia odpadov musí byť presne vyznačené a určené podľa katastrálnej mapy, z ktorej bude zrejmý súčasný stav a stav po vykonaní povrchovej úpravy terénu.

41. Banská činnosť povolená predmetnými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov - likvidácia časti lomu, nie je činnosťou, ktorú je potrebné posudzovať podľa zákona o EIA, nakoľko nie je uvedená v prílohe č. 8 tohto zákona. V preskúvanom prípade sa likvidácia lomu mala uskutočniť spôsobom povrchovej úpravy terénu s využitím odpadu, pričom v takomto prípade sa okrem rozhodnutia o povolení banskej činnosti - likvidácie časti lomu, vyžaduje aj vydanie súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch príslušným orgánom odpadového hospodárstva vo forme rozhodnutia v správnom konaní. Až toto konanie o vydanie súhlasu na využívanie odpadov vyžaduje predloženie záverečného stanoviska z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie alebo rozhodnutie zo zisťovacieho konania k zámeru alebo k oznámeniu o zmene v prípade, ak sa na danú činnosť vyžaduje povinné hodnotenie. resp. zisťovacie konanie. Pokiaľ sa likvidácia lomu vykonáva spôsobom povrchovej úpravy terénu s využitím odpadu, vzťahujú sa na túto činnosť predpisy odpadového hospodárstva, pričom orgány odpadového hospodárstva sa vyjadrujú k plánu likvidácie v konaní o povolení banskej činnosti a takéto vyjadrenia boli v konaní pred banským úradom doložené. Z administratívneho spisu je zrejmé, že organizácia spolu so žiadosťou vo veci obvodnému banskému úradu predložila viaceré vyjadrenia príslušných správnych orgánov, okrem iného aj vyjadrenie Obvodného úradu životného prostredia Trnava, orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, s podmienkami, ktorých plnenie bude pre organizáciu právne záväzné po vydaní súhlasu Okresným úradom Trnava na prevádzku skládky inertných odpadov. Z uvedeného vyplýva logický záver, že na uskutočnenie likvidácie lomu uvedeným spôsobom nepostačuje oprávnenej osobe samotné rozhodnutie o povolení likvidácie časti lomu, ale v zmysle zákona o odpadoch je potrebné, aby oprávnená osoba získala aj súhlas na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona o odpadoch.

42. V kontexte uvedeného považuje kasačný súd za potrebné navyše zdôrazniť, že sťažovateľom predkladané záväzné stanovisko ministerstva životného prostredia (ako príloha vyjadrenia sťažovateľa, ktoré bolo žalovanému doručené po lehote) bolo vydané dňa 19. mája 2015, teda ešte pred účinnosťou nového zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch. Práve nový zákon o odpadoch účinný v čase rozhodovania správnych orgánov oboch stupňov stanovil ako podmienku pre využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu vydanie osobitného súhlasu podľa § 97 ods. 1 písm. s). Posudzovanie vplyvov podľa zákona o EIA je potrebné až v tomto osobitnom konaní o vydaní súhlasu na prevádzku skládky inertného odpadu.

43. Na základe vyššie uvedeného mal kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu za preukázané, že napadnuté rozhodnutie neoprávňuje organizáciu JIVA - TRADE s.r.o. na skládkovanie odpadu, nakoľko to ani nie je predmetom konania, keďže orgány štátnej banskej správy ani takéto oprávnenie nemajú.

44. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa ohľadom porušenia jeho práva na spravodlivý proces, keď sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí nezaoberal jeho námietkou o tom, že žalovaný vo svojom rozhodnutí nezohľadnil jeho vyjadrenie a k nemu priložené prílohy, kasačný súd uvádza, že krajský súd sa k tejto otázke vyjadril v bode 41 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď skonštatoval, že napriek tomu, že žalobca bol o lehote na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia riadne oboznámený, túto lehotu nedodržel a vyjadrenie doručil žalovanému až po jej uplynutí.

45. Kasačný súd v tejto súvislosti na spresnenie dodáva, že žalobca bol vyzvaný na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia listom zo dňa 17.3.2016, prevzatým 21.3.2016, v ktorom mu bola poskytnutá sedemdnňová lehota končiacia dňa 29.3.2016. Právny zástupca žalobcu (ustanovený plnomocenstvom zo dňa 24.3.2016) sa podľa úradného záznamu č. 663/2016 tvoriaceho súčasť administratívneho spisu žalovaného č. 219/2016 dňa 29.3.2016 dostavil na HBÚ, nahliadol do spisov pričom si vyhotovil fotografické kópie a oznámil, že „Písomné vyjadrenie PD Dechtice zašlú na HBÚ do 10 pracovných dní od 30.3.2016“ O predĺžení lehoty nebol vyrozumený ale treba pripomenúť, že výslovne oň ani nepožiadaval. Dôvodom, prečo sa žalovaný vo svojom rozhodnutí zo dňa 11. apríla 2016 nezaoberal obsahom a prílohami vyjadrenia sťažovateľa zo dňa 11. apríla 2016 bola skutočnosť, že žalovaný v čase vydania rozhodnutia predmetným vyjadrením nedisponoval, nakoľko mu bolo doručené v deň vydania rozhodnutia, teda po určenej lehote. Sťažovateľ nemôže úradný záznam, v ktorom bolo zaznamenané iba

jednostranné oznámenie sťažovateľa o termíne doloženia písomného vyjadrenia, považovať za oznámenie/rozhodnutie o predĺžení pôvodnej lehoty, ktorá mu bola určená v liste zo dňa 17. marca 2016. Úradný záznam má povahu zápisnice, ktorá zaznamenáva priebeh určitého právneho úkonu a nie je rozhodnutím žalovaného o povolení predĺženia lehoty. Na základe uvedeného, keďže žalovanému nebolo včas doručené vyjadrenie sťažovateľa, vydal dňa 11. apríla 2016 rozhodnutie a kasačný súd v zhode s krajským súdom v takomto postupe žalovaného nevzhliadol porušenie procesných práv sťažovateľa.

46. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Kurti v. Turecko - rozsudok z 29. septembra 2005 č. 2507/02, Múčková v. Slovensko - rozsudok z 13. júna 2006 č. 21302/02) je jedným z princípov predstavujúcich neopomenuteľnú súčasť práva na spravodlivý proces aj povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom sa musí vypoariadať s námietkami uplatnenými účastníkmi konania, a to spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti. Pokiaľ súd tejto zákonnej povinnosti nedostojí, a to jednak tým, že sa zistenými skutočnosťami alebo tvrdenými námietkami nezaoberá vôbec, alebo sa s nimi vysporiada nedostatočným spôsobom, založí tým nepreskúmateľnosť svojho rozhodnutia. Takýto postup nemožno akceptovať, nakoľko by znamenal otvorenie cesty k ľubovôli v súdnom rozhodovaní a znamenal by porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

47. Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti správneho súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 139 ods. 2 SSP.

48. Ako konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky, miera konkrétnosti vyjadrenia a zdôvodnenia žalobného dôvodu v správnom súdnictve nepochybne determinuje požadovanú mieru konkrétnosti a detailnosti odpovede súdu na taký žalobný dôvod (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 469/2014 zo dňa 12. mája 2015).

49. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu kasačný súd konštatuje, že krajský súd v konaní o žalobe žalobcu rešpektoval základné právo žalobcu na súdnu ochranu, pretože dostatočne odôvodnil svoje závery, na základe ktorých považoval jednotlivé žalobné dôvody za neopodstatnené.

50. Napadnutý rozsudok krajského súdu poskytuje dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Krajský súd vo svojom rozsudku podrobne a rozsiahlo konštatoval dôvody rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov s tým, že sa dôsledne zaoberal všetkými rozhodujúcimi námietkami a skutočnosťami, na ktoré poukazoval žalobca v žalobe. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jasné, ako krajský súd hodnotil dôkazy predložené žalobcom a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval.

51. K sťažovateľovej námietke, že žalovaný a následne ani krajský súd nezohľadnil odstúpenie od nájomnej zmluvy zo dňa 20. novembra 2012 medzi vlastníkami pozemkov a organizáciou JIVA - TRADE s.r.o. (datované 31.3.2016, doručované nájomcovi doporučenou poštou) kasačný súd zdôrazňuje, že predmetné odstúpenie, vypracované po uplynutí lehoty na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia bolo žalovanému doručené až ako príloha vyjadrenia sťažovateľa v deň vydania rozhodnutia, t. j. 11. apríla 2016. Ako podanie doručené po uplynutí určenej lehoty, preto nemohlo byť podkladom rozhodnutia žalovaného.

52. Krajský súd sa v bode 37 napadnutého rozsudku zaoberal otázkou vyriešenia stretu záujmov medzi vlastníkami pozemkov a organizáciou JIVA - TRADE s.r.o. keď považoval v ktorej sa výslovne uvádza, že účelom nájmu pozemkov je vykonávanie banskej činnosti vrátane likvidácie lomu. Nakoľko sťažovateľ v určenej lehote nenamietal neplatnosť nájomnej zmluvy, žalovaný tak celkom správne konštatoval, že stret záujmov bol v danom prípade vyriešený.

53. Navyše považuje kasačný súd za potrebné dodať, že odstúpenie od zmluvy je jednostranným

právnym úkonom, ktorý spočíva v uplatnení dispozičného práva účastníka zmluvného vzťahu a účinnosť nadobúda doručením druhej strane, čo je nutné akceptovať za situácie, keď nie je o účinnosti odstúpenia od zmluvy nie sú pochybnosti. V prejednávanej veci však z obsahu vyjadrení žalovaného aj účastníka JIVA - TRADE s.r.o. vyplynulo, že prebieha súdne konanie vo veci platnosti odstúpenia od zmluvy. Nie bez významu je aj časová súvislosť (zakladajúca podozrenie z účelovosti odstúpenia od zmluvy) keď odstúpenie od zmluvy bolo datované dva dni po uplynutí lehoty na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia žalovaného.

54. V nadväznosti na žalobcom tvrdenú povinnosť akceptovať aj obsah vyjadrenia o odstúpení od nájomnej zmluvy, doručený po uplynutí stanovenej lehoty na vyjadrenie resp. doplnenie podkladov rozhodnutia žalovaného, dáva kasačný súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve a podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenie uplatňujú včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci pod sp. zn. 5Sžf/65/2011). To platí obdobne aj vo využívaní zákonných procesných možností, vrátane možnosti doložiť správnym orgánom požadované doklady pre vydanie z pohľadu účastníka správneho konania priaznivého rozhodnutia. Z uvedeného je nepochybné, že sťažovateľ podcenil výkon svojich práv, ktoré mu správne orgány poskytl v dostatočnom rozsahu a za toto konanie sťažovateľa nie je možné sankcionovať správny orgán a ani ostatných dotknutých účastníkov správneho konania.

55. K samotným dôsledkom neskoršieho odstúpenia od zmluvy kasačný súd pripomína, že ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutia vo veci likvidácie (časti) lomu v súvislosti s čím neboli zo strany žalobcu vznesené žiadne relevantné námietky spochybňujúce zákonnosť vydania takéhoto povolenia. Kasačnému súdu sa javí, že žaloba napriek určenia predmetu súdneho prieskumu primárne smeruje k spochybňovaniu vecne nasledujúcej a procedurálne oddelenej fázy správneho konania, v ktorej sa vzhľadom na spôsob povrchovej úpravy terénu s využitím odpadu vyžaduje okrem rozhodnutia o povolení banskej činnosti o likvidácie časti lomu aj vydanie súhlasu na využívanie odpadov na povrchovú úpravu terénu podľa § 97 ods. 1 písm. s) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch príslušným orgánom odpadového hospodárstva vo forme rozhodnutia v správnom konaní.

56. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Kasačný súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Trnave. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správneho orgánu a námietkami žalobcu. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

57. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP). Kasačný súd nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania ani ďalším účastníkom v 2. až 11. rade, nakoľko im žiadne trovy kasačného konania nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 169 SSP). Ďalší účastník v 1. rade by mal právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením súdom uloženej povinnosti, za ktorú však nemožno považovať výzvu súdu na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti, na ktorú reagoval vyjadrením zvoleného právneho zástupcu, preto mu kasačný súd právo na ich náhradu nepriznal.

58. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.